

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 12. Sanctorum meritis, ab igne intacta manere, quæ alioqui flamma vorax absumeret.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

bilis clementia parcere, vt sequantur atrociora. Calamitatis causâ, hostis facit fortunatos. Sæpe grando contudit innocentis coloni segetē, vt patiētiam meteret; sæpe viri dolosi vites non verberauit, vt felicitate suâ inebriaretur. Quod aër, atq; ignis alijs quoque modis nō rarò perpetrat. Siue ergo noceat, vtiliter potest nocere; siue faueat, potest fauere perniciosè. Immo siue fauere, siue nocere videatur, semper nocet ijs, apud quos virtus est in vinculis, scelus in foliis; prodest illis, qui DEVM, in omni tempestate, venerantur.

§. XII.

Sanctorū meritis, ab igne intacta manere, quæ alioqui flamma vorax absorberet.

Sæpe etiam, contra naturæ suæ indolem, vim suam exserere vetatur; vt ea non attingat, quæ Sancti attigerūt. Nam, vt Sigonius refert, cū in hospitio, in quo D. Germanus Antifiodorensis Episcopus, in Britannia ægrotus iacebat, graue casu excitatum esset incendium; illud vehemētius homines mouit, quòd, quæ acris hominum sedulitas custodiuerat, omnia vis ignis exhausit: quæ verò vir Sanctus tetigit, illa omnino flamma nō læsit. Habet nimirum DEVS cælestes

Sigon. li.
12. Imp.
Occid.

F
quaf-

quasdam salamandras, qui est *mirabilis*, in *Sanctis suis*. Neque tres pueri tantum eiusmodi Salamandræ fuerunt, sed & alij serui DEI. Vim extinguendi ignis, in salamandra, alij frigori natiuo ascribunt; alij autumant esse fabulosam. Vis domandæ flammæ, in Sanctis, ex alia flamma sancta prouenit: nec est fabulosa. Marcellinus, teste Gregorio Turonensi, Anconitanus Episcopus podagra affectus, manib⁹ gestatus alienis, vrbis incendium, ex aduerso se obliiciens, de repente cessare fecit, tam potens virtute, cum pedibus tam debilis esset. Leo IV. Pontifex incendium signo crucis extinxit, quod diu per domos Saxonum & Longobardorū vagatum D. Petri basilicæ appropinquabat, vt Sigonius testatur. Quem extinguendorū incendiorum modum merito censeas Christianos magis decere, quàm vt, à Iudæis accepta arte, inscriptam certis quibusdā verbis, à Moyse olim pronuntiatis, in ignē iniiciant schedam. Iudaizant, qui à Iudæis eiusmodi res discere malūt, quàm à Christianis. Et Iudæi rectiùs Moyse sanctitatē imitarentur, quàm potestatem. Deniq; , vt norimus vtrumq; esse in potestate Sanctorum, defendere scilicet, contra ignes, atque defendi,

S. Gregor
Tur. lib. 1.
Dial. c. 6.

Sigon.
l. 5. regni
Italix.

fendi, cùm Romæ Elphegus Cantuariensis Marul. li.
Archiepiscopus omnibus bonis exutus, & 3. cap. 3.
vrbe eiectus fuisset, repentino recta incen-
dio conflagrare ceperunt. Reuocatus est,
suâq; oratione incendium extinxit. O quo-
ties sancti hominum patroni, ac præcipuè
custodes Angeli nō incendia solùm, aut ful-
mina à capitibus nostris auertunt oratione
sua, sed etiam obstant, ne in æternos ignes
proijciamur? At nos id tam grande benefi-
cium non agnoscimus, per quod ad DEVM
amandum inuitamur; alioqui vtique etiam
in ipsis fulminibus, & tempestatibus, lau-
dandi Creatoris argumentum reperiremus.

§. XIII.

Fulminum naturales, & spirituales utilitates.

Quid quòd aliæ quoq; causæ, atque uti-
litates, immo necessitates, in igne, atque in
aëris intēperie, reperiuntur? Quid sine plu-
uijs terra gigneret? An non sine ventis aër
ignauus putresceret? Fulminum vis, an non
omnipotentiam Creatoris manifestat? im-
pingit in nubium latera sicca & calida ter-
ræ expiratione, motuq; ita incalescit, vt, hor-
ribili cum fragore obstaculum disrumpens,
omnem bellici tormēti sonitum impetumq;
vincat. Quid quòd *Cerannia* (Iaspidis id ge-
nus